

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 4. Quibus casibus prædicti excommunicati non sint vitandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

Vale

Tertio: Per *vale*, prohibetur omnis salutatio, verbis, vel litteris, vel etiam externo gestu; ut aperire caput, assurgere animo salutandi: licet tamē resalutare, quia est debiti solutio, quam etiam inimico præfare debemus.

Quarto: Per *Communio*, prohibetur omnis cōtractus & societas in negotijs. Possumus tamen agere cum famulo excommunicato alterius, si gerat negotia Domini sui; non autem, si sua negotia gerat. *Contractus* tamen cum excommunicato sunt validi, potestque cogi ad solendum; quamvis ipse alterum cogere non possit, cūm non possit esse actor.

Quinto: Per *Mensam*, prohibemur manducare in eadem mensā. In hospitio tamen publico possum vti eādem mensā, modo non simul: item eodem cubiculo, non tamen lecto.

D V B I V M . IV.

Quibus casibus predicti excommunicati non sint vitandi.

Respondeo: In hisce: *Vtile, lex, humile, res ignorata, necesse.*

Primò: Per *Vtile*, intelligitur tum ipsius excommunicati, nempe vt conuertatur; tum alterius, vt si petam ab eo consilium, quando non possum commode ab alio; si petam debitum; si audiam prælectionem, si illi prælectionem faciam, hoc enim vtrumque licitum esse docent Doctores Salmanticenses & Complutenses, vt testatur Henriquez cap. 22. de Excommunicatione.

Secundò: Per *Lex*, intelligitur vinculum matrimonij, quo coniuges ad mutuam communionem obligantur, maximè in petitione & redditione debiti. In ceteris vxor cum viro excommunicato potest communicare, etiam in diuinis, si opus sit; quia ei subiecta: vir tamen cum uxore excommunicata non potest in ceteris communicare, saltem ad longum tempus: nam, cūm sit eius Superior, potest eam cogere, vt absoluatur.

Tertiò: Per *Humile*, intelligitur seruos & famulos, qui nempe ante excommunicationem famuli erant, posse versari cum Dominis excommunicatis, & filios cum parentibus, & Religiosos cum suis Superioribus: & è conuerso Dominos cum seruis excommunicatis, & parentes cum filiis, quidquid dicat Glossa; idque ratione utilitatis, vel necessitatis. Tenentur tamen eos compellere ad quærendam absolutionem.

Quarto: per *Res ignorata*, excusantur, qui ignorant alterum esse excommunicatum. Similiter qui dubitant. Pari ratione excusantur qui ignorat ius, quo statuit excommunicatos vitari debere.

Quinto: Per *Necessita*ta, intelligitur vera necessitas vel indigentia sive mea, sive Excommunicati: sic medicus potest curare excommunicatum, & tabernarius recipere hospitio.

Notandum est, ratione *Utilitatis*, vel *Rei ignorata*, vel *Necessitatis*, licere etiam in Diuinis communicare cum excommunicato, quando sic res postulat; quod etiam recentiores non improbabiliter extendunt ad *lex* & *humile*.

D V B I V M . V.

Vtrum ipse excommunicati semper teneantur vitare alios?

Respondeo: Teneri, sive publice, sive occul-
tè sint excommunicati; exceptis duobus

Comma-
nio.Famulus
excom-
municatus.

Mensa,

37

Vtile,

Lex,

Si alter
coniugum
sit excom-
municatus.

38

Humile,
Si famulus,
filius, sub-
ditus.Res igno-
rata.

Necessita-

casibus, nempe si inducantur ab alijs, idque potissimum in utilitatem eorum à quibus inducuntur; & ad vitandum scandalum, vel notabile dānum animæ, corporis, famæ, fortunarum

Excommuni-
cati, cuius
occulte, de-
bent vitare
alios.

Prior Pars Probatur: Quia expressè in decreto Concilij Constantiensis dicitur: *Per hæc tamen non intendimus excommunicatis ullum ius concedere, aut eos in aliquo subleuare. Ratio est: Quia totum hoc decretum est in fauorem aliorum. Vnde peccant excommunicati, etiam occulti, si cum alijs verlentur, contrahant, comedant, &c. nisi forte ab illis sint initiati. Vide Nauarum num. 35. §. Nota 2.*

Altera pars, & quidem Primo, Posse versari quando inuitantur: Probatur, quia aliqui non censeretur esse præiugium ullum concessum non excommunicatis, si excommunicati non possent cum ipsis, quando inuitantur, versari: nam alijs non possent illos inuitare, seu inducere. Secundo: Quod ratione scandali & danni evitandi, possint cum alijs versari: Probatur, Nam ob hanc causam licet etiam dimidiata facere confessionem, cuius tamen integritas iure Diuino præcipitur: ergo multo magis licet illis versari, cum alijs. Deinde iure naturæ tenemur vitare scandalum: excommunicati autem scilicet iure humano tenetur aliorum confusione abstinere: ergo quando haec duo iura concurrent, cedet humanum.

Quod ad damnum attinet, Ecclesia non vult *Vel vt dā-
sua præcepta cum tanto rigore seruari, vt patet in
num cui-
tenuit.*

D V B I V M . VI.

Quale peccatum sit versari cum excommunicatis; vel excommunicatum versari cum alijs.

Respondeo: In quibusdam casibus est mor-
tiferum, in alijs est veniale.

40
Mortiferū
peccatur.

Mortiferum est in diuinis: vt simul cum eo inter se officijs diuinis; recipere ab eo, vel ei ministrare Sacraenta. Ratio est, quia hæc communicaatio censetur magni momenti, camque direc-
tè & potissimum Ecclesia prohibet.

1. Si com-
munices in
diuinis.

Si cum alio priuatim dicat Horas Canonicas, non est mortiferum, quia est materia leuis, & Cap. Alma, videtur loqui de officio publico.

Excipe
priuatam
lectionem
Horarum.

Si tempore Officij diuini excommunicatus ingrediatur, simul vt diuinis interficit, debet ejici. Quid si ejici non potest, & Sacerdos nondū peruenit ad Canonem, abrumpendū est sacrificium.

Quid agen-
dum, si ex-
communi-
catus in-
ter tem-
plum sub
diuino of-
ficio.

Quid si Canon est incepitus, continuandum est, sed alij debent egredi præter ministrū. Vide Nauarum num. 33. Si vero ingrediatur, non vt diuinis interficit, sed vt priuatim oret, non est censandum, nec alij debent egredi. Pari modo, si ipse in uno sacello audiat Sacrum, & ego intersim alteri Sacro in alio facello, non censetur cum illo communicare.

2. Si feras
sententiam
&c.

Secundò: Peccat mortiferè excommunicatus denuntiatus, vel notorius Clerici percussor, si ferat sententiam, si eligat, aut beneficium conferat, quia absolute est suspensus.

3. Si foucas
in contu-
macia.

Tertiò: Si ita verseris cum excommunicato, vt ille fouetur in sua contumacia, peccas mortiferè.

Quarto: Si contra præceptum Iudicis verseris cum